

ע"פ 29239/05/16 - אדוארד שרובסקי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 29239-05-16 שרובסקי נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופט אמיר טובי
המערער	אדוארד שרובסקי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

1. ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (סגן הנשיא, כב' השופט ג' קרזבום) בתיק ת"ד 5598-12-14, לפיו הורשע המערער בעבירות של סטייה מנתיב נסיעה, נהיגה רשלנית, התנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה לגוף ואי האטה בעקומה. על המערער הוטלו העונשים הבאים- קנס בסך 1,500 ₪, פסילה בפועל לתקופה של 3 חודשים ופסילה על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים.

הערעור מופנה הן ביחס להכרעת הדין והן לגזר הדין.

2. כנגד המערער הוגש בבית משפט קמא כתב אישום המייחס לו את העבירות בהן הורשע. בפרק העובדות נאמר כי ביום 29.10.14 נהג המערער ברכב פרטי בתחומי העיר חיפה, במקום בו הכביש הינו דו-סטרי וחד נתיבי. אותה עת, בכיוון הנגדי, נסע רכב פרטי נהוג בידי אחר. נאמר כי המערער נהג את רכבו ברשלנות בכך שנהג שלא בהתאם לתנאי הדרך, ובהגיעו לעקומה ימינה איבד שליטה על רכבו, בלם, סטה לנתיב הנגדי וחסם את דרכו של הנהג האחר. כתוצאה מכך, שני כלי הרכב התנגשו והמערער, כמו גם הנהג האחר, נחבלו בגופם ונזקקו לטיפול רפואי. בנוסף, נגרם נזק לכלי הרכב המעורבים.

3. בהכרעת הדין ציין בית משפט קמא כי עדותו של הנהג האחר לפיה המערער הוא זה שסטה לנתיב נסיעתו, לא נסתרה כלל באשר המערער ויתר על חקירתו הנגדית. זאת, גם לאחר שבית המשפט הסביר למערער כי הימנעות זו תחזק את גרסתו של העד. עוד נאמר כי מנגד, עדותו של המערער בבית המשפט לפיה התאונה התרחשה בנתיב נסיעתו שלו, אינה מתיישבת עם גרסתו במשטרה ממנה ניתן ללמוד כי הוא זה שסטה מנתיב נסיעתו אל נתיב נסיעת הרכב האחר. באותה הודעה, משנשאל המערער מדוע עבר לנתיב הנגדי, השיב: "זה מה שאמרתי כי אני טעייתי שלחצתי על הברקס. אם לא הייתי לוחץ ברקס בסיבוב אני לא הייתי נכנס לנתיב שלו" (מתוך הודעת המערער מיום 2.11.14).

עמוד 1

שסומנה בתיק בית משפט קמא ת/10).

בית המשפט הוסיף כי אמנם המערער טען בחקירתו הנגדית כי לא אמר את הדברים אך יחד עם זאת, נמנע מלחקור את גובה ההודעה ולא טען בפניו כי נרשמו בהודעה דברים שלא נאמרו מפיו. נקבע כי יש בכך כדי להחליש את טענתו שהדברים לא נאמרו על ידו.

4. עוד הוסיף בית משפט קמא וציין כי גרסתו של הנהג האחר מתיישבת היטב עם מסקנות הבוחן והממצאים בזירה המצביעים על כך שהתאונה התרחשה בנתיב נסיעתו של הרכב האחר, לאחר שרכב המערער סטה בעיקול ימינה מנתיב נסיעתו לנתיב הנגדי. מסקנתו זו של הבוחן לא נסתרה והיא מתיישבת עם הממצאים בזירה ובפרט עם העובדה שמרבית שברי הרכבים שנפלו לכביש נמצאו בנתיב נסיעת הרכב האחר.

5. לאור הראיות שהוצגו בפניו, קבע בית משפט קמא כי המשיבה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לספק סביר ולפיכך הרשיע את המערער.

6. בבואו לגזור את הדין, ציין בית משפט כי נוכח מהות העבירות, עברו התעבורתי של המערער וטיעוני המאשימה, הוא גוזר עליו את העונשים שפורטו לעיל.

7. בהודעת הערעור המונחת בפני טען המערער כי שגה בית משפט קמא בכך שלא קיבל טענותיו, לאחר שהראה לבית משפט קמא כי טענות המשטרה והנהג האחר אינן נכונות, וכי אין אפשרות הגיונית ומעשית להתרחשות התאונה כפי שתוארה בכתב האישום. לטענת המערער, הוא הציג בפני בית משפט קמא ראיות משכנעות המצביעות על כך שהתאונה נגרמה באשמתו של הנהג האחר.

בנוסף, מופנה הערעור לעונש אשר לטענת המערער, מחמיר עמו. נאמר כי המערער הוא טכנאי מחשבים, הנותן שירות לאנשים פרטיים וחייב את רכבו לצרכי עבודה ופרנסה. מדובר בבעל משפחה, נשוי ואב לשני ילדים, המפרנס את משפחתו.

8. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, לא מצאתי מקום לקבל את הערעור. הכרעת הדין מנומקת היטב ומבוססת על הראיות שהוצגו בפני בית משפט קמא ולא מצאתי כי נפלה בה טעות המצדיקה כל התערבות. בית משפט קמא הפנה לעדותו של הנהג האחר אותה ראה להעדיף על פני עדותו של המערער. המערער, מסיבותיו, בחר שלא לחקור את הנהג האחר בחקירה נגדית, ובכך חיזק למעשה את גרסתו של הנהג האחר. לא זו בלבד, אלא שבהודעתו במשטרה אישר המערער כי הוא זה שסטה לנתיב הנגדי. ממצאי הבוחן וכן הממצאים בזירת האירוע התיישבו היטב עם גרסת הנהג האחר ומכאן שצדק בית משפט קמא כאשר ראה לקבל את גרסתו של אותו נהג ולדחות את גרסת המערער.

בהקשר זה ראוי להפנות להלכה המושרשת מימים ימימה לפיה בית המשפט, בשבתו כערכאת ערעור, לא יתערב בקביעות מהימנות של הערכאה הדיונית אלא במקרים חריגים שאינם מתקיימים כאן. (ראו לדוגמא: ע"פ 8761/14 **בן יצחק נ' מדינת ישראל** (14.1.2016); ע"פ 111/99 **שוורץ נ' מדינת ישראל** (21.8.2000)).

בענייננו, לא זו בלבד שאין מקום להתערב בממצאים העובדתיים ובקביעות המהימנות שנעשו על ידי בית משפט קמא אלא שקביעותיו ומסקנותיו של בית משפט קמא היו מעוגנות היטב בחומר הראיות שהוצג בפניו.

9. לא מצאתי גם מקום להתערב בעונש שהוטל על המערער נוכח כך שמדובר בעונש מדוד ומתון, התואם את נסיבות המקרה ואת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים.

10. לפיכך, אני מורה על דחיית הערעור.

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ח' תמוז תשע"ו, 14 יולי 2016, בהעדר הצדדים.